

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

7 квітня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 787/гп.16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі:

головуючого – Патрюка М.В.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Луцюка П.С., Макаруча М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Тітова Ю.Г., Устименко В.Є., Щотки С.О.,

розглянувши дисциплінарну справу стосовно судді Малиновського районного суду міста Одеси Жуган Любові Володимирівни за зверненнями президента громадської організації «Верховенство права» Букача В.М. та директора товариства з обмеженою відповідальністю «ГЛАВБУД ПЛЮС» Ільєва Валерія Федоровича,

встановила:

У лютому – квітні, жовтні, грудні 2015 року та березні 2016 року на адресу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України надійшла скарга президента громадської організації «Верховенство права» Букача В.М., звернення народних депутатів України Князевича Р.П., Берези Б.Ю., Власенка С.В. та лист із Секретаріату Вищої ради юстиції, до яких долучено ідентичні за змістом скарги Букача В.М., а також звернення директора товариства з обмеженою відповідальністю «ГЛАВБУД ПЛЮС» (далі – ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС») Ільєва В.Ф. та представника товариства – Оськіна М.Д. щодо поведінки судді Малиновського районного суду міста Одеси Жуган Л.В., яка може мати наслідком притягнення її до дисциплінарної відповідальності.

Заявники зазначають, що суддею Жуган Л.В. порушено правила підвідомчості, необґрунтовано вжито заходів забезпечення позову та порушено вимоги щодо неупередженого розгляду цивільної справи № 521/19272/14-ц (провадження № 2/521/7170/14) за позовом Михайлуце Вячеслава Пантелійовича до Ільєва Валерія Федоровича, товариства з обмеженою відповідальністю «Охоронне агентство «Гепард», третя особа – Шкрабова Людмила Михайлівна про звільнення з посади та усунення перешкод у користуванні майном.

Так, 5 листопада 2014 року суддя Жуган Л.В. постановила ухвалу про забезпечення позову, якою, зокрема, у спосіб, не передбачений нормами ЦПК України, відсторонила Ільєва В.Ф. від посади директора ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» та призначила Міхайлуце В.П. виконувачем обов'язки директора цього товариства, тобто до початку розгляду справи без дослідження доказів і вивчення всіх обставин фактично вирішила її по суті, оскільки саме такі вимоги містилися в позовній заяві, що також було встановлено ухвалою Апеляційного суду Одеської області від 3 грудня 2014 року, якою скасовано ухвалу суду першої інстанції про забезпечення позову.

Крім того, суддя грубо порушила вимоги ЦПК України щодо підвідомчості справи. Як убачається із суті позовних вимог, спір виник між господарським товариством та посадовою особою товариства, яка входить до складу виконавчого органу товариства, що впливає з корпоративних відносин, адже призначення та звільнення посадової особи відноситься до виключної компетенції загальних зборів товариства відповідно до частини четвертої статті 145 ЦК України та статті 59 Закону України «Про господарські товариства», а тому згідно з пунктом 4 частини першої статті 12 ГПК України розгляд справ, що виникають з корпоративних відносин, відноситься до компетенції господарського суду.

Заявники також зазначають, що на підставі ухвали про забезпечення позову відбулося рейдерське захоплення майна ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» на суму 7 025 022 грн та його розпродаж, у зв'язку з чим стало неможливим подальше ведення господарської діяльності.

Із урахуванням викладених обставин, заявники просять Комісію розглянути питання про притягнення судді Жуган Л.В. до дисциплінарної відповідальності та звернутися до Вищої ради юстиції з рекомендацією внести до Верховної Ради України подання про звільнення судді Малиновського районного суду міста Одеси Жуган Л.В. за порушення присяги.

28 березня 2015 року набрав чинності Закон України «Про забезпечення права на справедливий суд» (далі – Закон), яким Закон України «Про судоустрій і статус суддів» викладено у новій редакції. Відповідно до пункту 8 розділу II цього Закону «Прикінцеві та перехідні положення», розгляд заяв і скарг поданих, а дисциплінарних проваджень щодо суддів розпочатих до набрання ним чинності здійснюється відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції від 7 липня 2010 року № 2453-VI.

Відповідно до статті 86 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» членом Комісії Весельською Т.Ф. проведено перевірку даних про наявність підстав для відкриття дисциплінарної справи та притягнення судді Жуган Л.В. до дисциплінарної відповідальності, за результатами якої складено висновок з викладенням виявлених фактів та обставин.

На підставі висновку рішенням Комісії від 22 грудня 2015 року № 3888/дп-15 стосовно судді Жуган Л.В. відкрито дисциплінарну справу.

Розглянувши дисциплінарну справу, заслухавши доповідача, пояснення судді Жуган Л.В., представників ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» Оськіна М.Д. і Шкрабова Д.М., проаналізувавши зібрані матеріали, Комісія встановила такі факти та обставини.

Указом Президента України від 14 квітня 2008 року Жуган Л.В. призначено строком на п'ять років на посаду судді Малиновського районного суду міста Одеси. Постановою Верховної Ради України від 16 травня 2013 року Жуган Л.В. обрано на посаду судді Малиновського районного суду міста Одеси безстроково.

Перевіркою встановлено, що позовну заяву Михайлуце В.П. до Ільєва В.Ф., ТОВ «Охоронне агентство «Гепард», третя особа – Шкрабова Л.М. про звільнення та усунення перешкод у користуванні майном, яка надійшла до Малиновського районного суду міста Одеси, було передано у провадження судді Жуган Л.В. 4 листопада 2014 року відповідно до вимог статті 11-1 ЦПК України.

Ухвалою Малиновського районного суду міста Одеси від 5 листопада 2014 року відкрито провадження у справі та призначено її до розгляду на 10 грудня 2014 року.

Крім того, ухвалою Малиновського районного суду міста Одеси від 5 листопада 2014 року частково задоволено заяву Михайлуце В.П. про забезпечення позову. Відсторонено Ільєва В.Ф. від посади директора ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» з 5 листопада 2014 року; призначено Михайлуце В.П. виконувачем обов'язки директора ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» з 5 листопада 2014 року до набрання судовим рішенням по даній справі законної сили; зобов'язано державного реєстратора відділу реєстраційної служби Одеського міського управління юстиції виключити з Єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб-підприємців запис про Ільєва В.Ф., як директора ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС», та включити запис про Михайлуце В.П., як директора ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС»; заборонено ТОВ «Охоронне агентство «Гепард», Ільєву В.Ф. та будь-яким іншим юридичним та фізичним особам вчиняти будь-які дії щодо недопущення Михайлуце В.П. до нежитлових будівель і споруд, розташованих за адресою: м. Одеса, вул. Остапа Вишні, 1, що належать ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС»; усунути перешкоди ТОВ «Охоронне агентство «Гепард», Ільєву В.Ф. та будь-яким іншим юридичним та фізичним особам стосовно недопущення Михайлуце В.П. до нежитлових будівель і споруд, розташованих за адресою: м. Одеса, вул. Остапа Вишні, 1, що належать ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС»; зобов'язано Ільєва В.Ф. передати Михайлуце В.П. статут і печатки ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС».

Ухвалою Апеляційного суду Одеської області від 3 грудня 2014 року вказану ухвалу суду першої інстанції скасовано, у задоволенні заяви Михайлуце В.П. про забезпечення позову відмовлено.

Після повернення справи з апеляційного суду Михайлуце В.П. 4 грудня 2014 року звернувся із заявою про залишення позову без розгляду. Ухвалою Малиновського районного суду міста Одеси від 10 грудня 2014 року цю заяву задоволено та залишено позов без розгляду на підставі пункту 5 частини першої статті 207 ЦПК України.

Крім того, із копій судових рішень, отриманих із Єдиного державного реєстру судових рішень, вбачається, що ухвалою Господарського суду Одеської області від 16 жовтня 2014 року порушено провадження в справі № 916/4165/14 за позовом Михайлуце В.П. до ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» про зобов'язання вчинити певні дії та призначено розгляд справи на 12 листопада 2014 року.

Ухвалою Господарського суду Одеської області від 29 жовтня 2014 року в порядку забезпечення позову накладено арешт на нежитлові будівлі та споруди, розташовані за адресою: м. Одеса, вул. Остапа Вишні, 1, що належать на праві власності ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС».

Призначений на 12 листопада 2014 року розгляд справи відкладено на 8 грудня 2014 року в зв'язку з неявкою представників сторін та ненаданням витребуваних судом документів.

Ухвалою Одеського апеляційного господарського суду від 21 листопада 2014 року поновлено ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» строк апеляційного оскарження ухвали суду від 29 жовтня 2014 року.

Ухвалою Одеського апеляційного господарського суду від 3 грудня 2014 року прийнято відмову ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» від апеляційної скарги на ухвалу Господарського суду Одеської області від 29 жовтня 2014 року.

Ухвалами Господарського суду Одеської області від 8 грудня 2014 року продовжено строк розгляду справи до 28 грудня 2014 року; відкладено розгляд справи на 24 грудня 2014 року.

Ухвалою Господарського суду Одеської області від 24 грудня 2014 року позовну заяву залишено без розгляду в зв'язку з неподанням позивачем витребуваних судом документів.

Отже, ініційовані засновником (учасником) ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» – Михайлуце В.П. – судові спори з указаним товариством свого вирішення у судах не знайшли саме внаслідок дій позивача, метою яких було накладення арешту на майно товариства, тимчасове відсторонення Ільєва В.Ф. від посади директора товариства та призначення Михайлуце В.П. виконавцем обов'язки директора товариства. Зазначені обставини свідчать про намагання

Міхайлуце В.П. за допомогою судових рішень (ухвал про забезпечення позову) встановити контроль над товариством.

У письмових поясненнях суддя Жуган Л.В. зазначила, що поданий на розгляд Малиновського районного суду міста Одеси спір є трудовим та пов'язаний із усуненням перешкод у користуванні нерухомим майном – нежитловими будівлями і спорудами, розташованими за адресою: м. Одеса, вул. Остапа Вишні, 1, що знаходяться на території Малиновського районного суду міста Одеси, а тому на підставі частини першої статті 114 ЦПК України нею було відкрито провадження у справі.

Крім того, суддя Жуган Л.В. вказала, що ухвалою Господарського суду Одеської області від 29 жовтня 2014 року в справі за позовом Міхайлуце В.П. до ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» про зобов'язання вчинити певні дії задоволено заяву позивача про забезпечення позову та накладено арешт на нежитлові будівлі та споруди, розташовані за адресою: м. Одеса, вул. Остапа Вишні, 1, що належать на праві власності ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС».

Звертаючись до Малиновського районного суду міста Одеси, Міхайлуце В.П. посилався на встановлені господарським судом обставини та факт незаконного захоплення майна товариства його директором – Ільєвим В.Ф.

На засіданні Комісії суддя підтвердила свої письмові пояснення та зазначила, що після отримання матеріалів встановила, що спір є трудовим і підсудний Малиновському районному суду міста Одеси, а тому з урахуванням ухвали господарського суду та з метою захисту права власності співзасновника ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» – Міхайлуце В.П., порушеного внаслідок неправомірних дій з боку директора товариства – Ільєва В.Ф., постановила ухвалу про забезпечення позову. Вважає, що саме по собі скасування цієї ухвали апеляційним судом не свідчить про порушення нею присяги судді та про умисне порушення норм права.

Разом із тим, Жуган Л.В. визнала, що допустила помилку, постановляючи ухвалу про забезпечення позову. Під час обрання дисциплінарного стягнення суддя просила врахувати передбачений річний строк притягнення до дисциплінарної відповідальності.

На засіданні Комісії представники ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» Оськін М.Д. і Шкрабов Д.М. підтримали доводи звернень і пояснили, що в даному випадку виник корпоративний спір між засновниками товариства, який підлягає розгляду господарським судом. Вважають, що ухвала про забезпечення позову є завідомо неправосудною, оскільки заява Міхайлуце В.П. про вжиття заходів забезпечення позову будь-якими доказами обґрунтована не була, і є результатом корупційної змови. На наступний день після постановлення ухвали Міхайлуце В.П. отримав її копію, відчужив майно товариства на користь своїх

родичів та паралізував роботу підприємства.

Крім того, дані обставини та порушення норм права були встановлені судом апеляційної інстанції та викликали значний суспільний резонанс у регіоні.

На даний час підприємство, річний оборот якого становив близько 80 млн гривень, фактично не працює, без роботи залишилися 100 працівників, а укладені Михайлуце В.П. правочини оспорується в судовому порядку.

Згідно з частиною першою статті 151 ЦПК України суд за заявою осіб, які беруть участь у справі, може вжити, передбачені цим Кодексом, заходи забезпечення позову.

Позов забезпечується у способи, передбачені статтею 152 ЦПК України.

Відповідно до частин першої, другої статті 153 ЦПК України заява про забезпечення позову розглядається судом, у провадженні якого перебуває справа, в день її надходження без повідомлення відповідача та інших осіб, які беруть участь у справі. Заява про забезпечення позову, подана до подання позовної заяви, розглядається судом не пізніше двох днів з дня її подання. У разі обґрунтованої вимоги заявника заява про забезпечення позову, подана до подання позовної заяви, розглядається лише за його участю без повідомлення особи, щодо якої просять вжити заходи забезпечення позову.

Проведеною перевіркою встановлено, що, обґрунтовуючи свої вимоги, позивач посилався на те, що відповідно до статуту ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» його учасниками є фізичні особи Шкрабова Л.М. (50%) і Михайлуце В.П. (50%), а директором відповідно до наказу від 1 червня 2007 року – Ільєв В.Ф. Оскільки на звернення засновника Михайлуце В.П. від 10 липня 2014 року щодо надання фінансової документації про діяльність товариства за 2011-2013 роки останнє не надало відповідної інформації, тому він був вимушений звернутися до Господарського суду Одеської області з позовною заявою до ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» із вимогою про зобов'язання вчинити певні дії, а саме: провести аудиторську перевірку річної фінансової звітності товариства за 2011-2013 роки із залученням професійного аудитора та надати йому інформацію про фінансово-господарську діяльність товариства. Ухвалою судді господарського суду від 16 жовтня 2014 року відкрито провадження у справі, а ухвалою від 29 жовтня 2014 року – в порядку забезпечення позову накладено арешт на майно товариства.

Крім того, позивач зазначав, що директор ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» Ільєв В.Ф., який ухиляється від підписання контракту та не пройшов відповідних інструктажів, розмістив на сайті «OLX» оголошення про продаж майна товариства за 1 500 000 грн., а також за наявності чинного договору охорони з охоронною фірмою «Альфа Купол», уклав договір із ТОВ «Охоронне агентство «Гепард» щодо охорони нежитлових будівель і споруд, розташованих

за адресою: м. Одеса, вул. Остапа Вишні, 1, чим завдає значної шкоди товариству.

Отже, директор ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» Ільєв В.Ф. фактично за допомогою ТОВ «Охоронне агентство «Гепард» насильницьким шляхом фізично вигнали позивача Михайлуце В.П. з території промислової бази товариства, співзасновником якого він є, та пошкодили його майно.

У позовній заяві Михайлуце В.П., поданій до Малиновського районного суду міста Одеси, містились такі вимоги:

- звільнити Ільєва В.Ф. з посади директора ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС»;
- виключити з Єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб-підприємців запис про Ільєва В.Ф. як директора ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС»;
- заборонити ТОВ «Охоронне агентство «Гепард», Ільєву В.Ф. та будь-яким іншим юридичним та фізичним особам вчиняти будь-які дії щодо недопущення Михайлуце В.П. до нежитлових будівель і споруд, розташованих за адресою: м. Одеса, вул. Остапа Вишні, 1, що належать ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС»;
- усунути перешкоди Михайлуце В.П. стосовно недопущення ТОВ «Охоронне агентство «Гепард», Ільєвим В.Ф. та будь-якими іншими юридичними та фізичними особами до нежитлових будівель і споруд, розташованих за адресою: м. Одеса, вул. Остапа Вишні, 1, що належать ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС».

У заяві про забезпечення позову Михайлуце В.П. просив:

- відсторонити Ільєва В.Ф. від посади директора ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» із 3 листопада 2014 року;
- призначити Михайлуце В.П. виконувачем обов'язки директора ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» із 3 листопада 2014 року до вирішення судової справи по суті;
- виключити з Єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб-підприємців запис про Ільєва В.Ф. як директора ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС»;
- включити до Єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб-підприємців запис про Михайлуце В.П., як директора ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС»;
- заборонити ТОВ «Охоронне агентство «Гепард», Ільєву В.Ф. та будь-яким іншим юридичним та фізичним особам вчиняти будь-які дії щодо недопущення Михайлуце В.П. до нежитлових будівель і споруд, розташованих за адресою: м. Одеса, вул. Остапа Вишні, 1, що належать ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС»;

- усунути перешкоди ТОВ «Охоронне агентство «Гепард», Ільєву В.Ф. та будь-яким іншим юридичним та фізичним особам стосовно недопущення Міхайлуце В.П. до нежитлових будівель і споруд, розташованих за адресою: м. Одеса, вул. Остапа Вишні, 1, що належать ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС»;

- зобов'язати Ільєва В.Ф. передати Міхайлуце В.П. статут і печатки ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС».

Таким чином, всі вимоги, викладені у позовній заяві та заяві про забезпечення позову, є ідентичними.

Забезпечуючи позов у спосіб, не передбачений нормами ЦПК України, суддя Жуган Л.В. відсторонила Ільєва В.Ф. від посади директора ТОВ «ГЛАВБУД ПЛЮС» та призначила Міхайлуце В.П. виконувачем обов'язки директора цього товариства. Тож, до початку розгляду справи, суддя, без дослідження доказів і вивчення всіх обставин, вирішила її по суті та фактично задовольнила позовні вимоги.

Дані обставини були встановлені судом апеляційної інстанції під час скасування ухвали про забезпечення позову.

Зокрема, апеляційним судом зазначено, що стаття 152 ЦПК України не передбачає вжиття судом таких заходів забезпечення позову як відсторонення від посади та призначення на посаду. У зв'язку з цим суд першої інстанції в порушення вимог статей 151-153 ЦПК України вийшов за межі своїх процесуальних повноважень та без належних доказів про те, що невжиття заходів забезпечення позову може утруднити чи зробити неможливим виконання рішення суду, зазначив наперед про результати розгляду справи по суті.

За таких обставин, колегія суддів дійшла висновку про те, що заходи забезпечення позову, які застосовані судом першої інстанції, суперечать правовій природі забезпечення і меті його застосування. Мета застосування заходів забезпечення позову полягає в захисті інтересів учасника процесу, а не в позбавленні (порушенні) прав інших осіб. Постановляючи ухвалу про вжиття заходів забезпечення позову, районний суд обрав заходи забезпечення, які не перебувають у необхідному (обов'язковому) правовому зв'язку із позовними вимогами, а вирішив спір по суті у спосіб, непередбачений процесуальним законом.

Порушення районним судом зазначених вимог є порушенням принципу верховенства права, проголошеного Конституцією України, та положень статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод щодо вирішення справи судом, встановленим законом, оскільки ухвала про забезпечення позову прийнята судом поза межами його компетенції. Виходячи з наведеного, апеляційний суд вважав, що ухвала постановлена районним судом не на законних підставах, в зв'язку з чим вона підлягає скасуванню з постановленням

нової ухвали про залишення без задоволення заяви про забезпечення позову.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження за істотні порушення норм процесуального права при здійсненні правосуддя, пов'язані, зокрема, з необґрунтованим забезпеченням позову.

Крім того, згідно з правилами частини другої статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», скасування або зміна судового рішення не тягне за собою дисциплінарної відповідальності судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли порушення допущено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

Відповідно до статті 66 Рекомендацій CM/Rec (2010) 12 Комітету міністрів Ради Європи тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної відповідальності, за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості.

Приписами статті 6 Конвенції «Про захист прав людини та основоположних свобод» встановлено, що кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Згідно з частиною першою статті 55 Конституції України права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Відповідно до статті 54 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» суддя зобов'язаний: своєчасно, справедливо та безсторонньо розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства; дотримуватися правил суддівської етики; виявляти повагу до учасників процесу; додержуватися присяги судді; не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом, в тому числі і таємницю нарадчої кімнати і закритого судового засідання.

Згідно з пунктом 5 частини п'ятої статті 126 Конституції України суддя звільняється з посади органом, що його обрав або призначив, у разі, зокрема, порушення суддею присяги.

Відповідно до частини другої статті 105 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» факти, які свідчать про порушення суддею присяги, мають бути встановлені Вищою кваліфікаційною комісією суддів України або Вищою радою юстиції.

Порушенням суддею присяги є:

- вчинення ним дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності, у чесності та непідкупності судових органів;
- недотримання суддею вимог та обмежень, встановлених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»;
- умисне затягування суддею строків розгляду справи понад терміни, встановлені законом;
- порушення морально-етичних принципів поведінки судді (частина друга статті 32 Закону України «Про Вищу раду юстиції»).

Відповідно до частини п'ятої статті 87 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» за наслідками дисциплінарного провадження Вища кваліфікаційна комісія суддів України може прийняти рішення про направлення рекомендації до Вищої ради юстиції для вирішення питання щодо внесення подання про звільнення судді з посади за наявності для цього підстав.

За правилами частини першої статті 32 Закону України «Про Вищу раду юстиції» питання про звільнення судді з підстав, передбачених пунктами 4-6 частини п'ятої статті 126 Конституції України (порушення суддею вимог щодо несумісності, порушення суддею присяги, набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього), Вища рада юстиції розглядає після надання Вищою кваліфікаційною комісією суддів України відповідного висновку або за власною ініціативою.

Згідно з характеристикою, наданою головою Малиновського районного суду міста Одеси Лічманом Л.Г., суддя Жуган Л.В. зарекомендувала себе кваліфікованим спеціалістом, сумлінним, ініціативним, відповідальним працівником, користується авторитетом та повагою в колективі, до дисциплінарної відповідальності не притягувалася.

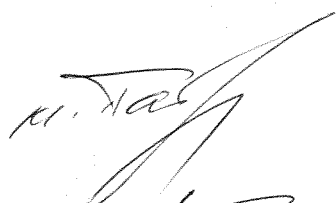
Оцінюючи в сукупності факти та обставини, встановлені за результатами дисциплінарного провадження, з огляду на положення статті 55 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» і статті 32 Закону України «Про Вищу раду юстиції», Комісія приходять до висновку, що порушення вимог процесуального закону під час вирішення питання про забезпечення позову, допущені суддею Жуган Л.В. внаслідок неналежного ставлення до службових обов'язків, є істотними і призвели до перешкоджання діяльності суб'єкта господарювання, а також порочать звання судді, викликають сумнів у її об'єктивності, неупередженості та незалежності, у чесності та непідкупності судових органів.

Керуючись статтями 83-87, 97, 105 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Комісія

вирішила:

Рекомендувати Вищій раді юстиції розглянути питання про звільнення з посади судді Малиновського районного суду міста Одеси Жуган Любові Володимирівни з підстав, передбачених пунктом 5 частини п'ятої статті 126 Конституції України.

Головуючий

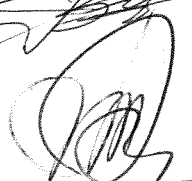

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

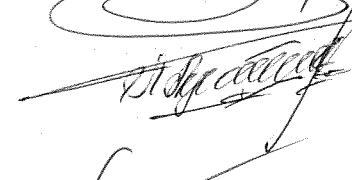
В.І. Бутенко

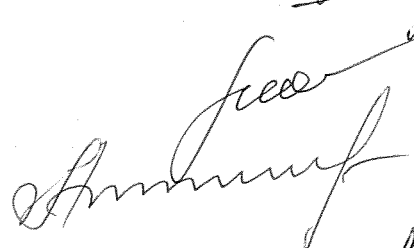
Т.Ф. Весельська

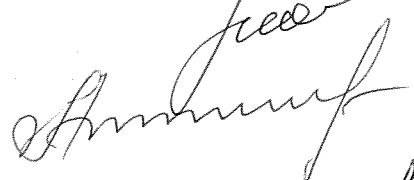
А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

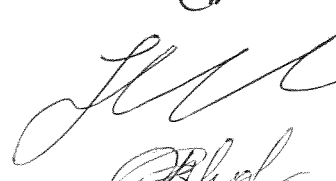
М.А. Макарчук

М.І. Мішин

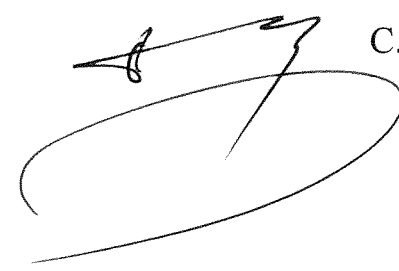
С.М. Прилипко

Ю.Ф. Тітов

В.Є. Устименко

С.О. Щотка